

Hengellistä Wirttä,

Ensimmäinen:

Mix on, mun rakas Lapsen,
Sun 2c.

Toinen:

Matka-mies hän halus pala,
Määrän 2c.

LURILISA, 1828.

Prändänyt Frenchellin Kirja, Prändisä.

Ensimmäinen Virsi:

B. I. Joudu jo Laupias JESU.

v. 1.

Mix on, mun rakas Lapsen! Sun suus
niin naurawa, Silmäs niin aiwan lemmet,
Rakkos tänn riemua; Sun muotos on
kuin Engel, Rakkos myds suloinen, Sun
rindas täntett hengeli, o! mun Rhykyläisen.

v. 2.

Ack Sydän sulä minus, Sinua rakas
staman, Mä löysin JESU sinus, Ilon juur
autuan, Jjäinen riemu loista, Nyt kirkkast
Sielusan, Sä JESU suot mun maista he-
lumaa taiwahan.

v. 3.

Kosk näin, mun Rhykyläisen, Sun
Sielus riemuike, ja JESUS rakas lapsen,
sull ilmandu ike, Ack sanos kuinga silloin,
sun Sielus laita on, koska mä taiwan
ilon Sull esimaun suon.

v. 4.

v. 4.

Ei ole silmä nähnyt, ei' kuulut kor-
wakan, niit' kuin Sã Jesu tehnyt, nõtt
olet sielusan, eng' kãsit ymmãrnyell' mun
Sielun hekuma, eng' taida sano kielell' tais-
wahan iloa.

v. 5.

Acť armon hekumasa, mull' kuiteng' kel-
pa se, eš puhut ylkãs kãnka, kuin Sielus
rawike, riemulla H&Kran huonen, puhuu
siis haluisest, waituturulla hengen, mã kuus-
ten mieluisest.

v. 6.

Mun hengen, ruumin, sielun, on tãn-
tet makeull, mun tahton, mielen, halun
kruunattu rakkaull, mun sisãllyren hyppã,
hekuman woimasta, Sydãn suloisest tykkã,
juur hartast halusta.

v. 7.

Kuka, mun rakas Lapsen! sun lahjoit
makeull, acť sanos ketã wasta, Sã liikut
rakkaull, kũ' on Sun riemus juuri, ja
ketã harrastat, Kost' se niin ombi suuri,
acť ketã halajat.

v. 8.

Sã is, o makia Jesu! mun tondon
liikutat! rakkaust' Sielun riendã, Sun ty-
gds

gds ainoan, Sã is ilon meri, Lainehdit
hengesan, kirkas Jesuren meri on halun
herättän.

v. 9.

Mitástást mailmast luullet, etkös hånd
rakasta, kofk liikutetur tulet, näin hengen
woimasta, eik mailman ilo sulle, kelpa ja
Synnin tie silloin kuin Sielus mulle, näin
hartay tehty lie.

v. 10.

Mailman ilo aiwan, mull ombi kau-
histus, Siit tunnen suuren waiwan, syndi
on julmistus, pois kaikkein muiden kansa;
JEsures yrinäns Sielun löys hekumansa,
ja taiwan riemuinens.

v. 11.

Millinen mä siis lienen, mielestäs ar-
mahan, Silloin kuin näin Sun wienen
Laiwahaan hekuman, mixi sun Sielus mi-
nun, nytt arwa ihanan, kofk werray tein
sinun, kastetun kryhdimaan.

v. 12.

Sã Jesu olet kruunun, päärlön ja
tawaran, Sã Jesu kallis pukun, Laupiaain
Kuningan, mun Aurington ja taiwan, rie-
mun ja hekuman, mun kallis Lunastajan,
mun ylkän armahan.

v. 13.

v. 13.

Sun weres on se neste, kuin hengen
wirmotta, henges koss pois on este, Sydä-
met liikutta, Sã lähde laupiuden, rakkaus
suloinen, sã kaimo makeuden, ystãwã iloi-
nen.

v. 14.

Sielun ruoka ja juoma, ja hengen ter-
weys, ilon ja riemun woima, ja Sielun
pyhitys, autuden makia lähde juur runsast
wuotawa, Sun sydãmes ei jãhdy, on aina
palawa.

v. 15.

Jesus se nimi aino, Sielun woi a-
wata, Waik hãn on sangen kaino, niin hãn
sen haavoitta, ett Rakkaus siel wuota, ja
riemu lainehti, Kunnian liekki hohta, Har-
taus aallehti.

v. 16.

Mixen mã ennen tundun, Sullen sen-
kaltaiser, Sã olit synnis undun, ne olit
estehes, mix ei myds mailma wiellã minua
rakasta, ja mix sun Sielus elã, ja mua
harrasta.

v. 17.

Sun Pyhãn Henges woima, ilmoitti
Sielusa Synnin kuin tundo soima, Mã
luulin hukkuan silloin koss ingds huusin,
niin Henges sielusan, kirkast' Jesuren ristin,
weren ja kuoleman.

v. 18.

v. 18.

Näin kirkastettu Herran, Sä Jesu
olet mull, ett tunnen elon HERRan, siit
Jesu kiitos sull. Sentähden tunnen Si-
nun Sieluni autuder kuin werell ostit mi-
nun, ihelles Sulhaiser.

v. 19.

Mutt maailma O Jesu, ei sinua tun-
ne wiel, Synnin sumu ja hasu, sokaise sil-
mät siel, Sentähden ei se kuria Sielua ra-
kasta, eik maista saa se nuria, manna juur
suloiSta.

v. 20.

Acf josta maistais Herran, Kuing' HERR-
ra on suloinen, Tott, hyljäis wanhan her-
ran, Synnin sen hirmuisen. Jos Taiwan
ilo tunduis näin hänen sielusans, ei hän
niin synneis unduis, Waan ekeis aututtans.

v. 21.

Se kuin saa nautit täällä, mun suloi-
subestan, ei ole suingan wielä, niin runsas
puolingan, kuin mä taiwasa annan, mun
rakastawillen, Pisaran waiwoin kannan,
Tänne mun Lapsillen. Amen.

Toinen Wirsi:

v. 1.

Matka-mies hän halus palaa, määrän
päähän kotihin, juuri niin myöds minä ha-
lan, uuteen Jerusalemiin, Siihen oikian
Isän maahan, Johon läxi Wapahtajan,
ettän kerran pääsen rauhan, näistä siteist
kuoleman.

v. 2.

Wartia! kuing kulu aika, kossas mi-
nun kellon lyd; Saang mä iloit siitä pain-
ka, että pian kulu yd, monen päivän ei
tull taida; kuiteng tahto Jumalan, JESUS
sillä wälill laitta, Kruunun häihin karikan.

v. 3.

JESUS Sä kuin astun olet näkhwäi-
sest taimaseen, Sillä wiimeis päivän tulet,
kuin on sanot, Pilwisä; JESU älä wiivy
kauwan, anna matkan joutua; Seuras
olla halan aiwan kaupungisa uudesa.

v. 4.

Kuulu Taiwan weisun ääni, hengen
uskos Sielusan; Awara se liene Eääni, jo-
ta kazon mielesän, JESU kiinit halun sii-
heen; etten waiken weisusta, mielen se nyt
aina liene, pian yhdes weisatan.

v. 5.

b. 5.

Jo siis muutta Sydämeni, Laiman
ääni kormisan; määrätin tie käymiseni
nuteen majan tullesan; kiinit Sielun, mie-
len siihen, ett se äänen helinä, Wiepi ylit
kuollon meren, ilman waarat selinä.

b. 6.

Ota vastaan silloin huono, morsian
kirkas ylhäinen, pueta yllen täysi luondo,
Jongas alwoit ylhäinen, päätä tyds ja
päätä päiwäs, iäiseri tähteher; Josa Uut-
ta vuotta aiwan nautit saadan pääteher.

b. 7.

Kiitos = wirttä sitt wast taidan uudell
kielell weisata; katomattomasa Laimas,
Laulan wälin pitämät, ilman äänen koro-
tusta, ilman tila waihetust, täysi, täysi,
kaiikkainen, nautit saadan Wiinapuust.
